

[Vesterager.]

borøn Havn er en udmærket Nødhavn for Vestkysten. Der er Fare nok for Fiskerne i deres Erhverv, men selv om Strømmen rejser sig derude og det er vanskeligt for en Redningsbaad at gaa ud, saa har vi Eksempler nok paa, at de nødstedte har haft Drist til at styre lige ind imod Thyborøn Havn og føre deres Skude og sig selv frelst i Havn. Det kan vi henvise til; det er Livets Realiteter, saadan er Forholdene ved Thyborøn, og derfor mener jeg, at der bør gøres, hvad der kan gøres, for at bevare de Livsværdier, som er knyttet til Navnet Thyborøn.

Havnebyernes Indsats ved Uddybning af deres Havne for derigennem at styrke Handel og Omsætning skal man heller ikke lade ude af Betragtning. Forslag I er utilstrækkeligt. Det maa dog være en samlet Løsning, man skrider til. At gennemføre en fuldstændig Lukning og saa sige til de Mennesker, som det gaar saa haardt ud over: Ja, nu maa vi først se, hvor galt det gaar, saa kan I maaske vente, at Rigsdagen bagefter vil være saa galant at bevilge et halvt Hundrede Millioner til et andet Formaal — vil være saa utilfredsstillende, saa jeg ikke tror, at man her i Rigsdagen vil gaa med til det. De, der har stillet Forslaget om Kanalen, har dog i alt Fald ogsaa gjort det, at de har forlangt en samlet Løsning, ikke stykkevis, først en Lukning og Tilintetgørelse af det, der er, for saa bagefter maaske at henvende sig til Rigsdagen for at faa bedret lidt paa de Vanskeligheder, som Lukningen forarsager.

Det er en hel Landsdel, der er interesseret i dette Spørgsmaal, og som sættes i Bevægelse. Der er, som Ministeren oplyste ved Forelæggelsen, stillet 6 Mill. Kr. til Raadighed til Sikringsanlæg, og saa maa vi tage under Overvejelse at bygge de to Moler, som har været nævnt saa mange Gange. Det maa undersøges nøje, det er noget, der maa voves. Kan vi saa paa den Maade gennemføre en Gennemsejling, vil det være en uhyre Vinding.

De forskellige Ordførere har givet Tilslutning til fri Forhandling i Udvalget, og det takker jeg for. Den eneste, som ikke var særlig velvillig, var den ærede Ordfører for Bondepartiet, som syntes, at det kunde gaa meget hurtigt med at blive færdig med dette Spørgsmaal. Det hænger vel nok sammen med det ærede Medlems Syn paa hele Erhvervslivet og paa de forskellige Erhvervsinteresser og er maaske oven i Købet noget i Pagt med det store Udsyn over hele den store Verdens Udvikling, som det ærede

Medlem maa være i Besiddelse af; men det skal jeg ikke opholde mig mere ved. I det store og hele er der baade fra Ministerens og fra Ordførernes Side ytret Beredvillighed til en virkelig og saglig Drøftelse af dette store og vigtige Spørgsmaal.

Landbrugsspørgsmaalet maa løses for sig. Jeg skal blot minde om, at ved Hvide Sande fik vi ikke Lov til at tale om hverken Fiskeriet eller Handelen. Det var et rent og skært Landbrugsspørgsmaal. Ringkøbing By kom virkelig til at betale det, som Byraadet var gaaet ind paa, selv om man ikke fik stor Fordel af det og Landbruget nu er klar over, at det ikke fik den Fordel, de ventede. I dette Tilfælde maa Landbrugsspørgsmaalet løses for sig. Thyborøn kan ikke lukkes af Hensyn til Landbruget; det gaar ikke, for Landbruget kan ikke og vil ikke gennem en stor Værdistigningsskat bære det, som det vil komme til at koste at erstatte de Værdier, der gaar tabt.

Jeg ønsker en virkelig fri Forhandling, hvor de forskellige Hensyn drages frem, og jeg har ogsaa den største Interesse for, at Landbrugets Interesser varetages, men ikke paa den Maade, at man gaar hen og ødelægger andre store Værdier.

Fra Vandbygningskontoret i Lemvig har man den herligste Udsigt over Limfjorden, Nissum Bredning og helt ud til Thyborøn. Herfra har Vandbygningsingeniør Poulsen, efter min Mening en af Vestkystens dygtigste Ingeniører, set ud over det Værk, som han ventede sig saa meget af. Det skulde gøre Danmark større, Millionværdier skulde hentes ind fra Havets bedste Fiskepladser, og Fjordfiskeriet udvikles til Fordel for Tusinder af Mennesker. Gennemsejlingen skulde benyttes af Handelskibe fra de forskellige Byer til Fordel for en hel Landsdel. Det er Teknikken taget i Livets Tjeneste, og det trænger vi til i vore Dage.

Der er sagt om Hollænderne, at medens andre Nationer har faaet deres Land af Vorherre, har Hollænderne taget deres af Havet. Der er altid Kamp ved Vesterhavet, det ved vi, der har levet noget af vort Liv dér; men det er min Overbevisning, at dansk Ingeniørkunst vil kunne løse vanskelige Opgaver, naar Rigsdagen giver den Midler dertil. Det maa voves. Vi giver Penge ud til mindre produktive Formaal. Jeg ønsker, at her skal gøres en Indsats, og navnlig knytter jeg mine Forhaabninger til disse Moler, hvorved Løbet vil indsnævres og Sandvandringen forhaabentlig i nogen Maade standses, saa Fiskeriet kan fortsættes og Nødhavnen forblive. Ingeniør-